

บทคัดย่อ

สังคมไทยในปัจจุบันนั้น เป็นสังคมที่ยอมรับการมีคู่สมรสเพียงคนเดียวและถือว่าการมีคู่สมรสมากกว่า 1 คนนั้นเป็นค่านิยมที่ไม่อาจยอมรับได้ และเมื่อมีผู้ใดฝ่าฝืนกระทำการดังกล่าวลงไป ก็ย่อมก่อให้เกิดผลเสียหายตามมาจากการกระทำดังกล่าว ทั้งต่อความมั่นคงของชีวิตสมรสตามกฎหมายของตัวผู้กระทำเอง ซึ่งในบางกรณีอาจส่งผลให้เกิดอาชญากรรม ความรุนแรงจากความหึงหวงขึ้นในครอบครัวดังกล่าว ซึ่งปัญหาดังกล่าวนั้นย่อมส่งผลกระทบต่อสังคมโดยรวมในที่สุด

และแม้ว่ากฎหมายแพ่งและพาณิชย์จะได้บัญญัติห้ามการมีคู่สมรสมากกว่า 1 คน และบัญญัติรับรองสิทธิของคู่สมรสตามกฎหมายไว้ แต่เมื่อมีผู้ฝ่าฝืนโดยการอยู่กินฉันสามีภริยากับผู้อื่นขณะมีคู่สมรส กฎหมายอาญาในปัจจุบันกลับไม่มีบทบัญญัติในการลงโทษการกระทำดังกล่าวได้โดยตรงต่อการกระทำดังกล่าว และส่งผลให้บทบัญญัติของกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่กำหนดห้ามการมีคู่สมรสมากกว่า 1 คน นั้นหมดความศักดิ์สิทธิ์ลงด้วย

ประเทศอังกฤษและประเทศสหรัฐอเมริกาเป็นประเทศที่มีการใช้กฎหมายอาญาคู่ครองความศักดิ์สิทธิ์ของการสมรสตามกฎหมายและความมั่นคงผาสุกของสถาบันครอบครัวโดยบัญญัติเป็นกฎหมายอาญาในหลายฐานความผิด คือความผิดฐานสมรสซ้อน (bigamy) ความผิดฐานมีคู่สมรสมากกว่าหนึ่งคน (polygamy) ความผิดฐานสมรสกับบุคคลที่สมรสแล้ว (Marrying a bigamist) ความผิดฐานมีชู้ (adultery) และความผิดฐานผิดประเวณี (fornication) โดยในฐานความผิดต่างๆ ดังกล่าวนั้นก็มีขอบเขตการบังคับใช้แตกต่างกัน แต่ทั้งนี้ บทบัญญัติกฎหมายดังกล่าวนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองความศักดิ์สิทธิ์ของการสมรสตามกฎหมายและความมั่นคงผาสุกของสถาบันครอบครัว วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงมุ่งศึกษาถึงขอบเขตของบทบัญญัติกฎหมายอาญาของประเทศไทยและประเทศสหรัฐอเมริกาในบทบัญญัติความผิดดังกล่าวข้างต้น เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการพิจารณากำหนดขอบเขตของบทบัญญัติกฎหมายอาญาที่เหมาะสมกับปัญหาที่เกิดขึ้นในประเทศไทย พร้อมทั้งเสนอแนะบทบัญญัติทางกฎหมายที่จะนำมาใช้สำหรับการแก้ไขปัญหการอยู่กินฉันสามีภริยากับผู้อื่นขณะมีคู่สมรส โดยมีข้อเสนอแนะทั้งในด้านของผู้กระทำ ลักษณะของการกระทำ อัตราโทษ ที่จะนำมาใช้บัญญัติความผิดฐานดังกล่าวด้วย